

SALA
LEC

CUVÎNTUL LIBER

COTIDIAN INDEPENDENT

ANUL IV
NR. 729
VINERI, 16
OCTOMBRIE
1992
4 PAGINI • 10 LEI

FAX

Ce e rău și ce e bine în sectorul forestier

— După revoluția din decembrie 1989, și activitatea de exploatare, transport și prelucrare a lemnului a fost restructurată, reorganizată. Vă rugăm, dle director, să vă referiți la situația fostei I.F.E.T. Deva.

— Aceasta s-a împărțit în trei sucursale de exploatare, transport tehnologic și prelucrare primară a lemnului, respectiv cele din Deva, Petroșani și Orăștie, fiecare cu program propriu de funcționare. Ca volum de activitate, respectivele unități exploatează și prelucreează cantități de masă lemnoasă diferite, cea mai mare revenind celei din Deva — 46 la sută.

— Care este starea de fapt „la zi” a sucursalei

Convorbire cu dl ing. ARON PETRIC, directorul S.E.T.T.P.P.L. Deva

Deva ?

— Mai întâi aș vrea să spun că este constituită pentru exploatare, transport și prelucrare lemnului și are în componență șase sectoare de exploatare, o fabrică de industrializare a lemnului — la Vața — și o autobază de transport cu șase loane auto. Referitor la activitatea concretă de producție, exploatăm anual un volum de masă lemnoasă de circa 300 000 mc, în zonele Bănița — Petroșani, Dobra, Zam, Baia de Criș. Menționez că, în cadrul sucursalei

noastre, angajații au înțeles pe deplin că existența unității este în mîna fiecăruia, că nu există soluții miraculoase venite din afară, nici în privința organizării, nici în cea a dotării tehnice, nici în cea a ciștigurilor, că ei, oamenii, au capacitatea de a-și defini destinele. Aceasta i-a determinat la o muncă ordonată, responsabilă, ceea ce a făcut ca producția să se deruleze relativ fluent, fără căderi periculoase, cum s-a întâmplat în alte sectoare industriale. Noi am gândit și am materializat un program de funcționare în condiții

Convorbire consemnată de DUMITRU GHEONEA
(Continuare în pag. a 3-a)

La pas, prin magazine din Hunedoara

• „Noi am fost comercianți și comercianți vrem să rămînem”. La S.C. „Comcrin” S.R.L. (este vorba despre magazinul cosmetice-marochinărie de lângă teatru) stăm de vorbă cu cele trei asociate. Le respectăm dorința de a rămîne anonime. Notăm: „Drumul trecerii noastre în locație de gestiune a fost un drum lung. Există încă multă birocrație, nu avem un ghid orientativ; a fost nevoie să auzim de la alții ce formalități trebuie îndeplinite spre a ne transforma în S.R.L. Noi am fost comercianți și comercianți vrem să rămînem. Pentru locul nostru de muncă. Sintem la început de drum și întîmpinăm în continuare greu-

tăți. Banca nu ne acordă împrumut decît în condiții care nu ne avantajează. Trebuie să garantăm cu apartamentul proprietate personală. Oare garanția morală nu se mai ia în considerare? Pe de altă parte, plătim o chirie foarte mare. Ne achitam datoriile către Regia de Gospodărie Comunală, dar apă nu avem. Este vorba de niște lucrări de ramificații care ar trebui făcute, dar tot nouă ni se pretinde să suportăm costul acestora”.

• „Nu primim marfă, că banii sînt blocați în ambalaje”. Circa 7 mașini de sticle și borcane — după cum aprecia responsabilă alimentării nr. 8 din str. G. Enescu — sînt stivuite prin magazine. Bani sînt blocați în ambalaje, în vreme ce lipsesc din magazin mărfuri de întreținere curentă: oțet, bulion, paste făinoase, o vreme n-a fost sare, lipsesc dulciurile de la raionul de profil. În schimb

ESTERA SINA
(Continuare în pag. a 3-a)

• **PRIME PENTRU AGRICULTORI.** În scopul obținerii unor producții vegetale destinate asigurării securității alimentare a populației, executivul a adoptat ieri un proiect de lege prin care se creează un sistem de stimulare a producătorilor agricoli pentru creșterea producției la principalele culturi vegetale (grâu, orz boabe, porumb, boabe, orez, fasole boabe, floarea-soarelui, soia, sfeclă de zahăr și cartofi). Suma alocată se ridică la aproximativ 74 miliarde lei pentru anul 1993 și constă în acordarea unor prime la hectar, cu valori între 110 000 lei (la cartofi) și 6 000 lei (porumb, floarea-soarelui). Subvenția tinde să acopere 30 la sută din cheltuielile făcute de producătorii agricoli și se acordă cu condiția respectării tehnologiilor recomandate.

• **REGLEMENTAREA VALORII AMENAJĂRI-LOR PISCICOLE.** Datorită apariției unor probleme legate de restituirea dreptului de proprietate al cetățeanului asupra terenurilor care au făcut obiectul unor amenajări piscicole, s-au stabilit prin hotărîre guvernamentală unele reglementări privind valoarea de patrimoniu a acestora. Ele au în vedere felul terenului — agricol sau neproductiv — și valoarea investițiilor pentru amenajarea piscicolă. Astfel, la valoarea terenurilor agricole, calculată în conformitate cu ILG. 746/1991, se adaugă valoarea recalculeată a investițiilor realizate. Pentru situațiile în care amenajările s-au realizat pe terenuri neproductive (bălți, stuțării, mlaștini, sărături) valoarea de patrimoniu este stabilită în anexa hotărîrii.

• **SCUTRI DE TAXE PENTRU MATERIALE SPORTIVE.** Achizițiile guvernamentale efectuate de Ministerul Tineretului și Sportului sau pe baza unui mandat în numele acestuia sînt exceptate temporar de la taxele vamale de import. Hotărîrea este motivată de necesitatea procurării atelor materiale fără de care participarea sportivilor noștri de performanță la competițiile internaționale ar fi refuzată. Dintre acestea menționăm: material sportiv, aparate medicale, medicamente. Valoarea listei de bunuri achiziționate se cifrează la 250 milioane lei.

• **DIN NOU LUPTĂ ÎN BOSNIA.** Forțele sîrbe și-au intensificat ofensiva în jurul orașului Brčko, din nordul Bosniei, care reprezintă ultimul obstacol în calea joncțiunii complete a teritoriilor controlate de sîrbi în această regiune cu restul Serbiei, informează BBC. Orașul este apărat cu disperare de luptători musulmani, cu sprijinul a cîteva sute de croați. Capturarea acestei localități ar asigura sîrbilor controlul total asupra a 70 la sută din teritoriul Bosniei și ar pune comunitatea internațională în fața unui fapt împlinit. Autoritățile croate au declarat că în sprijinul asediatorilor sîrbi ai orașului Brčko au fost aduse numeroase efective ale armatei federale iugoslave, inclusiv unități de tancuri și de artilerie.

TOATĂ STIMA, DLE NAGHI!

Normal că ne bucurăm atunci cînd articolele noastre au ecou. Dar de-asta le scriem. Dar, de obicei, reacțiile cele mai prompte, și, desigur, și mai violente, sînt din partea celor care se vîd criticați (sau li se pare!) în coloanele ziarului nostru.

De aceea vizita dlui Naghi, unul din patronii firmei „Naghi și Zsok” Deva, imediat după apariția articolului „O tînără își caută un rost în viață”, a fost o surpriză plăcută. Precizînd că atunci cînd i-am cîntat la firmă erau în Suedia, cu afaceri, dl Naghi m-a rugat s-o caut pe Steluța Martiș, despre care era vorba în articol și s-o trimit la dumnealor.

„Dacă fata vrea să învețe și să muncească, chiar dacă nu știe prea multă croitorie, noi o primim și ne îngrijim să aibă și locuință”. Acestea au fost cuvintele rostite de dl Naghi, mai înainte de a-și lua rămas bun.

Sincer, gestul dlui Naghi m-a impresionat. Deși este atît de ocupat cu afaceri-

le și cu problemele proprii, mai are timp totuși și să fie OM. Lucru remarcabil azi, cînd tot mai mult dintre cei care o duc bine nici nu vor să audă de cei necăjiți.

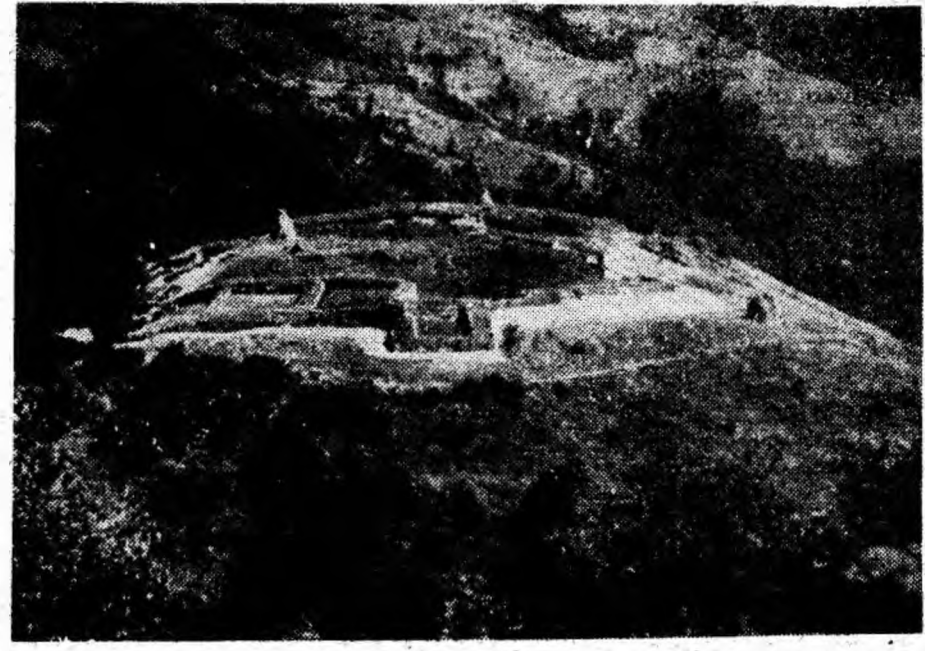
Am cîntat-o pe Steluța, acolo unde era ultima dată, cînd am stat de vorbă. Dar se externase de cîteva zile. Deci, am revenit și la singurul ei adăpost, hotelul Hotelului „Sarmis” Deva. Pentru că lipsea, i-am lăsat vorbă să se prezinte la dl Naghi. Am trecut spre seară, în speranța că o voi întîlni. Era din nou plecată, dar am aflat de la personalul hotelului că fusese la firmă și trebuia să se prezinte a doua zi, 13 octombrie, la prima oră, pentru formalitățile de angajare. De asemenea, că i se asigură cazare într-un cîmin, că în viitor va putea servi masa și altfel decît în prezent, la Cantina de Ajutor Social Deva. Din relațiile doamnelor de la

VIORICA ROMAN
(Continuare în pag. a 3-a)

UNA PE ZI

GIND:

Inteligența e fatalmente mărginită. Nu același lucru se poate spune despre prostie.

Munții Orăștiei. Ceta tea Blidariu. Foto IOAN ANDRUȘ

FLASH!

• **INSĂMÎNTĂRI DE TOAMNĂ.** Din spusele dnei ing. Ileana Radu am reținut că în comuna Peștișu Mic se lucrează cu spor la însămîntarea păioaselor. Pînă în prezent au fost semănat 10 ha cu orz și 30 de ha cu grâu, dar ritmul de lucru crește de la o zi la alta. De remarcat că s-a adus în comună toată cantitatea de sămînță necesară iar mecanizatorul din Peștișu Mic muncesc cu multă trageră de inimă. (Tr.B.)

• **INFRACTIUNI SILVICE.** Încă nu a venit iarna dar infracțiunile silvice sînt la ordinea zilei. Pentru astăzi, doar unul dintre cei prinși de poliție: Ioan Toma din Hărțăgani, stopat pe raza comunei Băița. (V.N.)

• **„DIN 6 AUGUST** a.c. nu am mai primit butelie de aragaz” — ne spunea la Primăria orașului Simeria dl Nicolae Vistrin, str. Biscaria nr. 70. Veteran de război, om în etate de peste 73 de ani, solicită un mic drept, de care însă are mare ne-

voie. Părerea noastră este că dl Nicolae Vistrin are dreptul la o oarecare prioritate în privința repartitiei buteliilor de aragaz. (GH. I.N.)

• **„LACTOSIM”.** Este firma Magazinului alimentar nr. 2 ce a fost deschis la Simeria și unde consumatorii găsesc, în primul rînd, un bogat sortiment de brînzetură, pot servi pe loc taur și alte produse alimentare. (S.C.)

• **NU A ÎNTELES CLEMENTA ACORDATĂ.** Nicolae Fărău din Mesteacăn — Brad, de 30 de ani, fără ocupație, dar cu antecedente penale, a condus pe DN

76, în data de 28. 07. 1992, autoturismul proprietate personală făcînd un accident, iar în urma impactului deosebit de violent, două autoturisme au fost făcute zob. Anterior i s-a suspendat permisul de conducere, după un accident rutier cu fugă de la locul faptei, fiind condamnat la un an închisoare cu suspendarea executării. Acum a fost arestat preventiv. (Al.J.)

FLASH!

COSINZEANA

AMERICA 500

CONTRAPUNCT

Navigatorul

În acest octombrie al împlinirii celor cinci veacuri de la descoperirea Americii, umbra lui Cristofor Columb își caută încă, neliniștită, locul cuvenit în conștiința posterității. S-a scris despre el considerabil, de la lucrări de popularizare pînă la docte opuri științifice, de la biografia română pînă la romanul istoric întemeiat pe erudiție. Cu toate acestea, imaginea reală a Navigatorului — a cărei realitate e de esență tragică — continuă să rămână umbră sau împușcată de supralicitarea fie a conchistadorului orgolios și lipsit de scrupule, fie a staturii iluminatului, a vizionarului sacrificat pe altarul propriului vizion.

Navigator prin vocație, nutrit de nostalgia perpetuă a nemărginirilor, meditănd asupra drumurilor de apă vegheate de stele, alcătuit din hărți căutate de corăbierii timpului, el a ajuns sedusul ideii fascinante și despicătoare de istorie pe care a aflat-o în lucrarea cardinalului Pierre d'Ailly, IMAGO MUNDI, scrisă cam cu un veac în urmă, și anume aceea că în India se poate ajunge și navigînd spre vest. Pînă aici nimic neobișnuit, de vreme ce atîtea descoperiri și invenții sînt consecințe ale unor asemenea obsesii de o viață. Frumusețea stă în faptul

că obsedatul Navigator a învins altfel decît își imaginase, adică nu înrîncîndu-și ancora la țărîmul Indiei, ci descoperind o Lume Nouă. Iar insolitul stă în aceea că el a învins cu răbdare, cu încredere în steaua lui, cu un superb orgoliu, cu părul albindu-i prin ani, dar avînd dreptate numai pînă la un punct. Dincolo de acest punct aveau dreptate adversarii săi. Nu meschinii, nu invidioșii, nu fanaticii dogmei — acestia nu intră în discuție — ci adversarii de bună-credință; aceia care nu negau sfericitatea Pămîntului, dar susțineau pe bună dreptate că nu se poate ajunge în India prin vest, pur și simplu din cauza distanței enorme: nici o corabie nu putea cuprinde proviziile necesare unui asemenea drum, ceea ce însemna că, dincolo de o anumită depărtare, chiar și întorcerea devenea imposibilă. Izbinda lui se datorază erorii de apreciere a cardinalului d'Ailly, preluată de el însuși: își imaginaseră Pămîntul mult mai mic decît e în realitate. Alt-

fel n-ar fi pornit. Măreția destinului său stă în credința pe care a avut-o deopotrivă în Providență și în puterea minții sale, în conștiința că se află în postura unui deschizător de nouă eră. Iar marea sa șansă a stat în intersectarea destinului său cu acela al Isabellei, regina mîndră, inteligentă, lucidă, dar nu lipsită de un salutar graunte de nebunie. În fața fantasticului plan al lui Columb, ea e singura care simte fiorul conștiinței că se află într-unul din acele ceasuri pe care Ștefan Zweig le numea „orele astrale ale omenirii”. Marele, neprețuitul ei merit a fost acela că a intuit geniul genovezului, forța, perspectivele și valoarea pe termen lung a gândirii lui. Singura culpă de netăgăduit a lui Columb a fost aceea de a fi capturat băstinașii noilor țărîmuri spre a-i vinde în Spania, ca sclavi. Inițială reprobă și înăbușită în fața de aceeași regină Isabela. Ideea l-a venit Navigatorului în disperare de cauză. Neaflînd aurul și mirodeniile pe care le promi-

sese și pe care știa că nu numai regina, nu numai Curtea, ci orgoliul întregii Spanii le așteaptă, el a recurs la nefe-ricită soluție — pe care o spera măcar în parte compensatorie — de a-i folosi pe indigenii Lumii-Noi ca mîndă de lucru pentru Lumea Veche. E o explicație, desigur, nicidecum o scuză. Adevăratele și marile păcate însă aparțin celor ce i-au urmat, valurilor de sclerați ai conchistei propriu-zise. Navigatorul rămîne cu marea traquiă a destinului său. Cum scrie uruguayanul Eduardo Galeano: „Cristofor Columb se stinge conștient că nu există pasiune sau glorie care să nu sfișească în suferință (...) Oceanul nu se va nămi Marea lui Columb. Nici Lumea Nouă nu-i va purta numele, căci îl va purta pe al prietenului său, florentinul Amerigo Vespucci, navigator și maestru pilot. Și totuși, cel care a descoperit culoarea aceasta uluitoare care lipsește din curcubeul european e Columb. El, orb, moare fără să o vadă”. Acest „și totuși” concentrează în sine hrissoul și acolada de noblete pe care, două o jumătate de mileniu, posteritatea le acordă Navigatorului animat de idealul său mistuit și orgolios.

RADU CIOBANU

NOTE DE LECTURĂ

Traian Filimon, ERESE

La Editura „Eresmon” din Deva a apărut, de curînd, volumul de versuri „Erese”, semnat de poetul Traian Filimon, un creator de mare sensibilitate, aflat la deplina maturitate artistică. Retras mulți ani în intimitatea atelierului său, Traian Filimon a evitat, perfect conștient de gestul întreprins, lumea exterioară, zgomotoasă. Mulți și-au închipuit că retragerea va fi totală, chiar cu riscul abandonării scrisului. Nu s-a întimplat să fie așa, poetul avînd doar nevoie de o perioadă de decantare pentru a reveni, spre bucuria celor ce i-au îndrăgît poezia, cu un volum care dovedește că așteptarea nu a fost zadarnică. Un volum care îl definește mai bine pe poet: „Poate sînt iarba veciei la drum/ Să-ntîmpine roua ivită acum/ Poate țin frunza neliniștit-n vînt/ Cu dorul de zbor umilit și înfrînt/ Poate îmi tremură sufletul, cald/ În volburile de pulberi prin care mă scald...” („Cine sînt”). Destinul său mărturisit e singurătatea, de fapt întreg actul creației e unul de intimitate, realizat în singurătate: „Dintotdeauna, pentru totdeauna/ Poetul e sortit singurătății/ Deși el ține soarele și luna/ La înălțimea turlelor cetății/... Dintotdeauna, pentru totdeauna/ Azvîrle-n cer stelarele grăunte/ Ca să răsără-n veacuri cite una/ Iar el la sine însuși să renunțe/ Dintotdeauna, pentru totdeauna/ Cînd sub corăbii urlă disperarea/ Curtenitor cu Spaima, cu Nebuna/ El suflă-n pinze și deschide zarea”. („Destin”). Tocmai din această sin-

gurătate a scrisului țîșnește năvalnic o poezie a zborului care însă niciodată nu poate fi revelator pentru că rădăcini adînci îl țin puternic înfipt pe creator în pămînt: „Ieșiți astă-seară tirziu/ Pe prispale vechilor doruri/ Sub clinchetul stelarilor, viu/ Sub noaptea marcată de zboruri”. Intocmai însă lui Anteu, forța poetului urcă din pămînt prin rădăcini invizibile: „Drept din stîlpul porții mele/ Crește-un plop spuzit cu stele/ Logodit din colb cu ele // Trupu-i zvelt, ca o zvîrlugă/ A zvicnit spre cer în fugă/ Ca un strigăt, ca o rugă // Ceru-l cheamă să-l lumine/ Lutul de picior îl ține, / Surd la vise și suspine // Plopul, seamănă cu mine!”. Din aceeași singurătate a scrisului izbucnește, deopotrivă, o sensibilă, extraordinară poezie de dragoste. Ființa iubită, mama, părinții, în general, sînt personajele care populează o astfel de poezie. Sensibilitatea redării sentimentului este extraordinară, însoțită însă permanent de o undă de regret, uneori de împăcare: „Tu mi-ai tulburat în gînd/ Dulcea liniște amară/ Singur cuc, în primăvară/ Te-am strigat rîzînd, plîngînd/... Acum număr niște plopi/ Tu, cu gînduri peregrine/ Scuturi toamna peste mine/ În uitare să mă-ngropi”. Așadar, Traian Filimon revine cu un volum de poezie, rod al maturității creației sale. Cititorul regăsește aici elemente ale unei creații aparte, dense și, deopotrivă, încărcate de sensibilitate.

MINEL BODEA

„Basic instinct” sau magia terorii

În cazul filmului „Instinct primar”, rod al ambiției regizorului olandez Paul Verhoeven de a trece peste toate tabuurile impuse de societate, avem de-a face cu o reliefare a unei noi orientări cinematografice, caracteristice acestui sfîrșit de secol XX. Poate nu întimplătoare este comparația acestuia cu filmele „Tăcerea mișilor”, „O afacere cu miini străine”, „Secția interne”. Există ceva comun între ele... Fiecare, la vremea sa, s-a bucurat de un mare succes de public. La prima vedere sînt filme polițiste, dar, pătrunzînd în culisele acțiunii și scenariului, replicile scripitoare, tensiunea creată între personaje, cuvintele cu două înțelesuri, ambiguități încifrate, pun în evidență complexitatea lor. Anchetarea unor crime sau a unor violuri devine în intenția regizorului pentru publicul spectator o oglindă tulburătoare (prin minuțiozitatea sondării sentimentelor primare), a păcatului uman, a demonismului ce sălășluiește latent în fiecare dintre noi și care poate deveni patologic. În filmele amintite mai sus, în special

în „Instinct primar” se impune viziunea psihologică asupra planului relațiilor profesionale, sentimentale, cit și a celor banale, întimplătoare. Tensiunea permanentă, cruzimea, groaza, spectrul intensificat al fricii și neputinței victimale fac ca acel ce vizionează aceste filme să fie supus unui șoc continuu, întretinut de o muzică adecvată, premonitoare. Acest val de stimulenți pe care imaginile și sunetele îl revarsă asupra spectatorului, reliefează magia terorii și grozei asupra omului mereu dominic de senzational, de straniu și paradox. Proiecția cinematografică a unei lumi decadente în plin secol de civilizație computerizată a creat, cum puțin era de așteptat, un sir de proteste vehemente, tocmai în America, patria tuturor libertăților. De fapt, înțelegerea unei creații artistice depinde de mentalitatea celor ce o studiază. Astfel, pentru unii, filmul „Instinct primar” apare ca o invitație în lumea plăcerilor brutale, iar pentru alții un avertisment.

MONICA JUȘCĂ

PABLO NERUDA

Chile

PATAGONIA

Focile se împreunează în adîncul zonelor înghețate, în grotle amurgurilor, care-s ultimele țărîmuri ale oceanului. Vacile Patagoniei se desprind de ziua asemănătoare unui tumult, asemănătoare unui abur greu care-și gonește coloanele fierbinți în frigul singurătății.

Pustie ești tu, Americă, pustie ca un clopot: pe dinăuntru umplută cu cîntece care niciodată nu se înalță.

Păstorul, locuitorul stepei, pescarul n-au ureche, n-au mină și n-au nici pianină sau vreun obraz care să le steie aproape: îi veghează luna, în jurul lor crește depărtarea, îi urmărește noaptea și se naște o zi anevoioasă și lungă, aidoma celorlalți.

CARLOS DRUMMOND de ANDRADE

Brazilia

COPII LĂRIE

Tata încăleca și pornea la cîmp. Mama rămînea acasă cu acul în mînă. Frățiorul dormea. Copil singuratic, citeam sub arborele mango povestea lui Robinson Crusoe, o lungă poveste ce nu se termina niciodată. În lumina albă a amiezii chema o voce

care dincolo, în casa sclavilor, învăța cîntece de leagăn —

fără să le uite vreodată — chema la cafea.

Cafea mai neagră decît bătrîna guvernantă Cafea gustoasă, cafea bună.

Mama stătea cu acul în mină și mă privea: Pst... nu-l trezi pe micuț. Privea spre leagănul pe care se așezase o muscă. Și suspina... cit de adînc! Departe, tata își cânta vita cutreierînd nesfîrșita cîmpie. Iar eu n-am știut niciodată că povestea mea era mai frumoasă decît a lui Robinson Crusoe.

OCTAVIO PAZ

Mexic

INDRĂGOSTIȚII

Ei stau culcați în iarbă un bărbat și o fată așa cum norii între ei își schimbă conturul. Mîنینcă portocale, schimbă săruturi

Ei stau culcați pe plajă un bărbat și o fată Mîنینcă lămâi, schimbă săruturi așa cum norii între ei își schimbă conturul,

Ei stau culcați pe pămînt un bărbat și o fată Nu spun nimic și nu se sărută schimbă tăceri să rămînă-n tăcere.

Traduceri de PETRE STOICA

Discuția purtată cu dl Izvoare Cocolan, directorul Abatorului din Petroșani, având în vedere că acesta este principalul furnizor de carne pentru aprovizionarea locuitorilor Văii Jiului, a evidențiat existența unor semne încurajatoare privind preocuparea în vederea asigurării materiei prime, diversificării sortimentale și îmbunătățirii calității preparatelor din carne. Experiența celor 20 de ani de muncă la acest abator îi permite interlocoșului să aprecieze cu realism schimbările în bine survenite, în ciuda regresului înregistrat de sectorul zootehnic din județul nostru și din țară. În aceste condiții, s-au căutat și au fost găsite surse de achiziție a animalelor, în special bovine, din județ și din țară, îndeosebi din Timiș,

Semne încurajatoare

Arad, Mureș, Maramureș ș.a., ceea ce a permis constituirea unui stoc suficient de carne ce poate acoperi oricând eventualele goluri ce pot să apară în rețeaua de desfacere și consum. Faptul că producția medie zilnică de preparate a crescut cu circa două tone față de cea realizată în anul trecut dă posibilitatea ca o parte din produse să fie valorificate, în funcție de cerere și ofertă, unor beneficiari din alte județe (în special din Gorj).

În ceea ce privește desfacerea produselor în localitățile din Valea Jiului, această activitate se realizează nu numai prin intermediul societăților comerciale, ci și prin cele

cinci magazine proprii. Unele greutăți sînt însă provocate de agenții economici care nu și onorează la timp datoriile financiare (societatea „Diamant”, spre exemplu, are un debit de circa 8 milioane lei!) pentru produsele primite, ceea ce creează și abatorului greutăți în constituirea resurselor bănești necesare cumpărării animalelor destinate sacrificării.

Pentru a-și atrage cât mai mulți beneficiari și consumatori, salariații abatorului acordă atenție deosebită calității produselor și lărgirii gamei sortimentale. Așa se explică de ce unele preparate din carne, precum salamul „Caraiman”, „Victoria”,

„Poiana”, specialitatea „Mozaic” și altele, sînt mult solicitate la consum, acestea fiind accesibile și sub aspectul prețurilor practicate, comparativ cu cele ale produselor similare percepute de alte firme concurente.

În legătură cu pregătirea pentru iarnă, dl Cocolan ne-a precizat că sînt asigurate condițiile tehnice și igienico-sanitare pentru ca munca în abator să se desfășoare la parametri de producție și de calitate, impuși de cererile agenților economici și ale consumatorilor, colaborarea fructuoasă și respectul reciproc constituind un barometru sensibil care indică gradul de preocupare pentru buna funcționare a relației statonice între producător și consumator.

NICOLAE TÎRDOB

La pas, prin magazine din Hunedoara

(Urmare din pag. 1)

se vînd... pantofi. Pîinea n-are aspect comercial. „Sintem în conflict cu fabrica de la Revoluție încoace, de cînd și-a deschis chioșcuri proprii. Nouă ne dă pîine neagră, de slabă calitate, în vreme ce ei vînd pîine bună. Am ajuns la un dezgust total... Nu avem cu ce să facem un comerț adevărat. Ni se pun piedici peste piedici” — era de părere una dintre angajatele unității.

● „Ne apucă Crăciunul și zahărul pe aprilie tot nu l-am primit”... spunea un cumpărător la alimentara 73, bulevardul Corvin. Dna Dorina Paniti, gestionară, nu era prea sceptică, considerînd că vinzările, în general, sînt „destul de bune”. Lipseau însă oțetul, sarea măcinată, pastele făinoase, ciocolata. De brînzeturi nici pomezele, iar uleiul „s-a dat pe august, dar nu în totalitate; unii au luat, alții n-au reușit”. Se aflau și aici în stoc 4000 de borcane, pe care nu le ridică nimeni. „Noi de la clienți le luăm, pentru că altfel tot noi pierdem. Dar pînă cînd le vom stivii aici? Se sparg, îngreunează circulația” — spunea dna Paniti.

● E o problemă veche. O cunoaște și R.A.M.G.C.L. Plouă de sus la magazinul „Electrice” situat în bdul Dacia. Apa este captată într-o găleată, tavanul este umez, înflorit, „Plouă din totdeauna — spune dna Rozalia Stuhuleț. De sus, din nivelul tehnic. Și nu doar la magazinul nostru, ci și la altele din zonă.

R.A.M.G.C.L. cunoaște problema, dar nu face nimic, motivînd că nu ține de dumnealor.”

● Ambalajul — aceeași

problemă. Personalul S.O. Alicom „Ela” — S.R.L., actuala denumire a magazinului alimentar din Micro 5 — se confruntă și aici cu problema ambalajelor. „Dacă borcanele de 420 de grame s-au ridicat, cele mari au rămas la noi. Nu ni le ridică S.C. Retezatul, pentru că, spun dumnealor, nu le ia nici de la ei fabrica de conserve — aprecia una dintre asociate. Cel puțin dacă s-ar ieftini...” În rest, se încearcă asigurarea unei aprovizionări ritmice, cu mărfurile cele mai căutate. Și nu-i ușor în condițiile în care concurența este prezentă în imediata apropiere.

● Dacă n-am reușit să surpindem esențialul în fiecare unitate prin care am trecut, vină nu-i în exclusivitate a noastră. Refuzul declinării identității în multe unități comerciale și chiar al dialogului în altele — pe de o parte a personalului din comerț și pe de altă parte a unor cumpărători — a îngreunat radiografierea cât mai exactă a realității, spre a o face cunoscută atît cititorilor, cit și celor investiți cu rezolvarea unor probleme de gospodărire a spațiilor. Oricum, e păcat că în magazine sînt aprovizionate, cu o viteză mare de circulație a mărfurilor — cum este și cel de „Electrice” — se menține o situație atît de nepăcută. Dacă se poate trece cu vederea aspectul în sine, în schimb e de neînțeles ușurința cu care este privit pericolul degradării construcțiilor în care s-au investit bani și muncă, al mobilierului societăților comerciale și mărfurilor expuse spre vînzare.

F O T B A L

ELEVII LUI BUCUR PROMIT...

Vă mai amintiți de Bucur, fostul jucător al Corvinului? Extrema de meserie, cu sprinturi ca din pușcă? El se află tot la Hunedoara, se ocupă cu profesionalism de creșterea viitorilor fotbaliști. Fiind la Hunedoara (Corvinul) a fost și va fi o pepinieră de fotbal. Este totodată și o dovadă a grijii conducerii clubului pentru viitorul acestui îndrăgît sport.

Echipa de cadeți 14—15 ani ai Corvinului atrage numeroși spectatori. E drept că nu lipsește la meciurile de acasă mai ales părinții și colegii lor, dar vin și alți oameni ce îndrăgesc driblingul, fenta, acuratețea jocului cum numai ei știu să o dea unei partide de fotbal. Ei nu se faultează, nu se jignesc. Duminică, la Hunedoara, echipa lui Bucur a jucat cu cadeții Minerului Uricani, cărora Corinda, Spînu, Kiraly, Stănilă, Călin Nagy și Scurtu le-au înscris nu mai puțin de 15 goluri! Păi dacă în deplasare au învins cu 5—0 pe cadeții Jiului Petroșani? Acasă, scorul nu pare exagerat.

Echipa e pe primul loc în clasament și formația și antrenorul ei țin să

rămînă acolo, pînă în ultima etapă și apoi să urce cît mai sus, în finala pe țară. Bucur a fost o extremă de valoare a Corvinului, dar a jucat și ca fundaș lateral, surprinzînd de multe ori, cu viteza lui debordantă, apărările adversarilor. Și e plăcut să vezi pe elevii lui jucînd un fotbal tehnic, în viteză, care, de fapt, dau frumusețe, spectacol. În tribună nu lipsește părinții acestor tineri fotbaliști. Unul dintre ei, ușor de remarcat, este dl Gheorghe Nagy, patronul firmei „Nagy & Zsok”, cunoscut sponsor al Corvinului, dar și al echipei de cadeți care nu lipsește de la nici un meci al hunedorenilor și dacă timpul îi permite, merge și în deplasare. Pe lângă marea lui dragoste de fotbal, are și satisfacția că fiul lui, Călin, joacă fotbal și poate să devină un viitor corvinist. Așa să fie.

SABIN CERBU

Infraactori și infrafracțiuni

DEȘEU? NU!

De la S.U.T. Deva a fost furată o piesă de bronz în greutate de 50 kg, cu o valoare de 70 000 de lei. În urma cercetărilor s-a stabilit că hoțul era Ovidiu Costa, de 25 de ani, din Deva și că nu avea nici o ocupație. Omul voia, nici mai mult, nici mai puțin, ca respectiva piesă să a valorifice ca deșeu!

DIRECTORUL ȘI VALUTA

Este cercetat Fiath Gașpar, director la S.C. „Curs Auto” S.A. Hunedoara. De ce? Pentru că în perioada 1991—1992 a pretins și a primit valută de la mai multe persoane cărora le-a promis facilități în obținerea permisului de conducere. Avea predilecție pentru mărci germane, din care, în buzunar a băgat vreo 600.

Rubrică realizată cu sprijinul

INSPECTORATULUI JUDEȚEAN DE POLIȚIE

UNDE-I LEGEA?

Un caz tipic de încălcare a Legii este și cel

INSPECTORATULUI JUDEȚEAN DE POLIȚIE

(Urmare din pag. 1)

CE E RAU ȘI CE E BINE ÎN SECTORUL FORESTIER

le actuale de austeritate, criteriile principale fiind desfășurarea întregii activități cu cheltuieli reduse, creșterea calității produselor realizate, producerea de sortimente cu desfacere și încasare asigurate. În acest program ne-am prevăzut și unele măsuri de contracarare a factorilor perturbatori, care funcționează din afară, ori care ar putea apărea în viitor.

— Care ar fi acești factori?

— Cei cu care se confruntă aproape toate unitățile industriale la această oră: blocajul economico-financiar, rata extrem de ridicată a dobînzilor, unele sincopă în asigurarea carburanților și anumitor piese de schimb pentru utilajele de exploatare și mijloacele de transport. Alți factori perturbatori, previzibili, i-ar putea constitui unele cereri salariale, justificate

de altfel, în condițiile reducerii totale a subvențiilor și creșterii continue a prețurilor la unele produse și servicii.

— Și cu ce forțe interne puteți diminua influența negativă a acestor „dăunători”?

— Noi înțelegem că o întreprindere stabilă și viabilă este aceea care reușește să-și mențină angajații la un standard acceptabil de existență, indiferent de greutățile cu care aceștia sînt confrunțați. Intrucît cea mai mare parte a forței noastre de muncă provine din afara județului, ne preocupăm să-i menținem pe toți lucrătorii la un potențial fizic ridicat și să le asigurăm venituri cu care să-și poată întreține într-un mod demn familiile și copiii. Firește, după munca depusă și rezultatele obținute. În această idee,

sucursala trebuie să-și creeze cît de curînd un fond monetar de rezervă pentru plata corespunzătoare a salariilor și atenuarea diferențelor de venituri dintre lucrătorii forestieri și cei din alte ramuri industriale ale județului, în fond nu mult mai importante sau mai grele decît munca la pădure.

— Ce elemente ale reformei în tranziția la economia de piață sînt viabile și avantajoase în domeniul în care lucrați și în ce mod pot fi materializate?

— Elementele viabile și avantajoase sînt multe, însă, la această oră, cînd încă sîntem unite cu capital integral de stat — și probabil că în continuare statul va rămîne patron unic în domeniul nostru —, creșterea activității productive s-ar putea realiza prin următoarele căi: ●

— cineva, „acolo sus”, să inventarieze cu răspundere și curaj „viii” și „mortii” și să-i separe, pentru ca ultimii să nu-i tragă după ei și pe primii (nu este cazul S.E.T.P.P.L. Deva, deoarece, în perioada care a trecut din an, balanța sa economico-financiară este pozitivă, oamenii și-au luat lună de lună salariile, asigurînd funcționarea tuturor subunităților — n.n.) ● Intrucît exportul este prima și cea mai rapidă sursă de aducere a valutei din afară, să se pedaleze mai puternic pe această pirghie în toate întreprinderile care exportă produse românești ● revizuirea urgentă a ratei dobînzilor și așezarea ei în mod diferențiat, funcție de genul activităților prestate — indiferent că întreprinzătorii sînt de stat ori particulari —, deoarece sîntem cu toții prea să-

plin de omenie, pe care poate alte tinere, în situații similare, nu au norocul să-l întâlnească. Un noroc pe care ar fi păcat să nu-l înțeleagă și să-l aprecieze la adevărată sa valoare, căci îi dă posibilitatea să ducă o viață demnă, să-și

facă un rost al ei, fără să aștepte mila celor din jur. Sper că pe Steluța necazurile au maturizat-o și deci va aprecia mina care i se întinde. Și mai sper că va întâlni și alți oameni cumsecade care să-i îndrumă devenirea.

Toată stima, dle Naghi!

(Urmare din pag. 1)

cepție am mai reținut și că au sfîrșit-o cum să se comporte. Și eu aș fi dorit să-i spun, ca o mamă, de care ea n-a avut nicio dată parte, cum se cade să răspundă acestui gest

plîn de omenie, pe care poate alte tinere, în situații similare, nu au norocul să-l întâlnească. Un noroc pe care ar fi păcat să nu-l înțeleagă și să-l aprecieze la adevărată sa valoare, căci îi dă posibilitatea să ducă o viață demnă, să-și

facă un rost al ei, fără să aștepte mila celor din jur. Sper că pe Steluța necazurile au maturizat-o și deci va aprecia mina care i se întinde. Și mai sper că va întâlni și alți oameni cumsecade care să-i îndrumă devenirea.

raci pentru a putea susporta dobînzile înrobitoare de azi, fără a mai pune la socoteală blocarea integrală a gîndirii viitoare. În mod concret, pe măsura creării surselor financiare, avem pregătite programe de predare în locație de gestiune a unor activități de exploatare, transport și prelucrare a lemnului — măsuri avantajoase atît pentru întreprindere, cit și pentru persoanele ce se vor implica în acest gen de pres-tații.

— Considerați, dle director, că stă în puterea colectivelor, în calitatea managerilor să asigure fluentă și eficiență activității productive, progresul societății, binele oamenilor?

— În mod neîndoiește, da. Noi, forestierii, prin natura profesiei, ne-am confruntat întotdeauna cu

greutăți și neajunsuri. Dar ele ne-au dat forță și curaj, ne-au îndrăgît în muncă și n-am dat niciodată înapoi. N-o vom face nici acum, deși poate este mai greu ca niciodată. Fiindcă așa cum prietenii tra-nice se leagă la necaz, nu la bucurie, tot așa caracterul și dinamismul oamenilor se cimentează în confruntarea cu asperitățile muncii, cu duritatea vieții. Iar de competența și clarviziunea conducătorilor, a managerilor din întreprindere — cum spuneți —, de modul în care înțeleg ei să-și asume responsabilitatea față de activitatea unităților pe care le conduc și față de existența angajaților pe care-i coordonează, depind rezultatele concrete ale producției, împlinirea aspirațiilor oamenilor. Și așa încheia tot într-un ton optimist: ce e rău și ce e bine, ce e scris și pentru noi, bucuși le-om duce toate, dar numai să fie pace.

Dupa o lectie despre legea Civilă și legea Morală prin intermediul ziarului „Cuvintul liber”, același neobosit scriitor și gânditor, domnul Eugen Munteanu ne dă și o lectie de istorie, de istorie bisericească. În lipsa unor teologi greco-catolici care să se ocupe de istorie, Domnia Sa a ajuns mai nou și istoric. Așa se face că Dumnealui, considerându-se specialist nu numai în produse farmaceutice, ci și în probleme de istorie bisericească, încearcă să ne convingă pe noi, ortodocșii „schismatici”, că nu știm istorie. Este vorba de o replică pe care mi-o dă în ziarul „Cuvintul liber” din 20 septembrie a.c. Iată ce aflăm de la Domnia Sa. Citind un istoric ortodox, pe arhimandritul Ghenadie Enăceanu, ajuns ulterior episcop la Râmnic, autorul lucrării „Creștinismul în Dacia”, domnul farmacist afirmă că acesta ar fi susținut că strămoșii noștri n-ar fi fost creștinați de Constantinopol. Perfect adevărat, dar domnul farmacist trage imediat concluzia eronată că am fost creștinați în acest caz de Roma. Nu, domnule farmacist, nu mergem pe presupuneri, n-am fost creștinați nici de Roma, nici de Constantinopol. Dacă ați fi la zi cu o bibliografie mai recentă și nu cu o carte apărută la 1878, deci de peste un veac, v-ați fi lămurit ușor cum a decurs creștinarea geto-dacilor și apoi a daco-romanilor. Era de ajuns să citiți manualul de Istoria Bisericii Române al profesorului Mircea Păcuraru de la Sibiu (nu vă convine, căci a dovedit de prea multe ori „istoricilor” uniți că nu știu istorie) și v-ați fi convins că lucrurile stau altfel. Iată-le pe scurt: O parte din strămoșii noștri, cei din Dacia Pontică (Dobrogea de azi) au fost creștinați chiar de un apostol, și anume de Sfântul Andrei cel dintii chemat (fratele lui Petru!!!). În restul pământului românesc de azi creștinarea s-a făcut pe cale pașnică, timp îndelungat, încit în perioada persecuțiilor din jurul anului 300, mai ales în Dobrogea întâlnim un număr însemnat de martiri daco-romani (adevărați nu falși ca alții).

Autorul articolului citat mai susține că Ilie Iorest ar fi tipărit un Catehism Calvinic — 1640 — și pe care l-ar fi „introdus” în Biserica Ortodoxă! Nu, domnule farmacist pretins istoric. Catehismul respectiv a fost tipărit de Calvin sub patronajul principelui Gheorghe Rakoczy I, încercind să-l difuzeze printre românii ortodocși. Or, mitropolitul Iorest s-a opus acestei tentative de calvinizare, fapt pentru că-

re a fost destituit de principe și închis 9 luni. În urma acestei stări de fapt se întrunește Sinodul de la Iași, la 1642, sub mitropolitul Varlaam care condamnă Catehismul Calvinic și se tipărește Catehismul Ortodox ca replică necesară pentru apărarea credincioșilor ortodocși care erau atacați de maghiari în scopul desnaționalizării lor.

Partea ultimă a articolului semnat de noul istoric nu reprezintă altceva decât un șir de invective la adresa Bisericii Ortodoxe și a unuia dintre marii ei ierarhi, mitropolitul Andrei Șaguna. Din lipsă de spațiu ne mărginim doar la una din marile aberații semnate de Domnia Sa și anume aceea că revendică exclusiv pentru Biserica Unită câteva fapte mari din istoria românilor transilvăneni încit în opinia sa „1791,

RĂSPUNS UNOR INEPTII

1848, 1868, 1892,” sint tot atâtea date memorabile ce-i aparțin.

Adevărul este însă cu totul altul. La redactarea Suplexului din 1791, au contribuit și cărturari ortodocși și uniți. În 1848 au luptat preoți aparținători ambelor biserici. De pildă, Ortodocșii Andrei Șaguna, Ioan Popasu din Brașov, Sava Popovici Barciuanu din Râșinari, profesori de teologie din Sibiu și alții, alături de uniții Ioan Lemeni de la Blaj (care a trădat însă cauza revoluției), Simion Bărnuțiu, Vasile Moldovan, teologi de la Blaj etc. În multe manuale de istorie apare fotografia memorandiștilor condamnați în 1894 pe lângă preoții uniți Vasile Lucaciu, Gherasim Domide, apar și ortodocșii Nicolae Cristea, Daniil Popovici Barciuanu și Dimitrie Comșa, toți trei profesori de teologie la Sibiu. În 1916—1918 — au fost închiși de autoritățile maghiare atît preoți Ortodocși cit și preoți Uniți, iar la realizarea imediată a actului unirii au fost prezenți și ortodocși și uniți deopotrivă.

Și atunci de ce sint excluși Ortodocșii din istoria națională? Ce bine ne-ar sta dacă și azi am face la fel ca în trecut, iar preoții și intelectualii uniți ar răspunde cu demnitate românească și creștinească la

mina pe care le-o întind ortodocșii.

Sintem acuzați mereu pentru actul reintregirii bisericesti din 1948. Dar dacă n-ar fi supraviețuit nici Biserica Ortodoxă, cine ar fi botezat, cunat și înmormintat, cine ar fi întreținut flacăra credinței în lumea comunistă, cine ar fi reparat și înfrumusețat bisericile românești, cum este cazul și în orașul nostru?

Ni se reproșează mereu că ne opunem la retrocedarea fostelor biserici unite! Dar cîți credincioși uniți mai există azi în Deva? Cine a pictat și întreținut Biserica „Bunavestire”? De ce sint necesare procese de proprietate cînd marea majoritate a credincioșilor deveni s-au declarat Ortodocși? Domnului farmacist Munteanu nu-i spune nimic faptul că în toată țara Uniții reprezintă o minoritate infimă, de abia 1 la sută (228 000 mii) credincioși, ca și bapțiști sau alte culte neoprotestante? Decretul Vaticanului din 15 aprilie 1990, nr. 2004, prin care fosta biserică greco-catolică devine Biserica Catolică de rit oriental nu vă dă de gândit? Noi sintem de vină că oamenii doresc să rămînă buni români creștini ortodocși? Ce doriți să facem? Să dezbinăm poporul iarăși ca la 1700, așa cum îl dezbină politicienii de azi? Nu acesta este rostul nostru, al slujitorilor și fiilor Bisericii Ortodoxe și Unite care, în fond, sint două Biserici surori curat românești. Rostul nostru este acela de a lucra pentru „refacerea morală” a țării și nu la învrăjbirea poporului, prin procese, prin calomnii și prin articole injurioase în presa locală. În încheiere, vă asigur că niciodată nu am dat sfaturi decît familiilor mele pe care Dumnezeu m-a hărăzit să-i păstoresc și să-i îndrum pe calea cea bună și de care voi răspunde nu în fața oamenilor pe care Dvoastră încercați să-i sluiți cu atîta slugărnicie, ci în fața lui Dumnezeu. Vă rog să-mi permiteți totuși să vă dau un sfat, deși nu faceți parte din familia mea și anume: sfătuiți-l pe Sfântul Dvoastră Părinte pentru care luptați cu atîta zel, să redevină ceea ce au fost înaintașii săi, iar Dvoastră recunoașteți în articole — Patriarh — și nu Papă.

Poate că în felul acesta va încheia cel mai lung război civil din Irlanda pe motive confesionale, în țara noastră nu va mai fi atîta dezbinare și poate că și vecinii noștri sirbi nu se vor mai război.

Sper că bunii noștri credincioși ne-au înțeles!

Preot MIRON MATES

PUBLICITATE

ANIVERSĂRI

● TOATE florile din țara pentru Adi Belbe. Că mulți ani" își doresc vărniții și bunicii. (8711)

VINZĂRI—CUMPARĂRI

● FIRMĂ particulară vinde en gros cartofi import, Ungaria, preț 80 lei/kg. Informații telefon 966/61408. (8667)

● VIND garsonieră și Trabant 601. Deva, Dacia, bl. G.1, sc. A, ap. 57. (8681)

● VIND apartament 4 camere, gaze, bloc cărămidă, ocupabil imediat, zugrăvit proaspăt. Informații telefon 661595, între orele 6—11, 15—18. (8622)

● VIND apartament trei camere, 1 200 000 lei, negociabil. Deva, Dacia, Al. Romanilor, bl. 21/34. (8657)

● VIND Dacia break, fabricație 1987 și Dacia papp, fabricație 1989, stare foarte bună. Informații Spinal, nr. 54. (8685)

● VIND fin. Brad, str. Horea, nr. 62. (8692)

● VIND garsonieră, et. I, Deva, str. Bălcescu, bl. 19 A, sc. B, ap. 26. (8693)

● VIND teren intravilan în Simeria. Informații telefon 987820275. (8697)

● VIND urgent video player Funai, sigilat, televizor color, Mobra — Hoinar (cu piese de schimb). Deva, telefon 615357. (8699)

● VIND mobilă tineret. Deva, telefon 626182. (8698)

● VIND video player japonez, Funai, nou, convenabil, televizor Sirius — 208. Informații 624192. (8700)

● VIND dulap 2 uși, două fotolii, urgent, convenabil. Informații 624192. (8700)

● OFER 600 000 lei cedere contract apartament. Informații 624371 (negociabil zonă). (8508)

● VIND Dacia 1310, avariata, preț convenabil. Telefon 714406, după ora 17. (8704)

● VIND casă. Orăștie, str. Progresului, 31, telefon 647066 (Sirbu Victoria). (8705)

● VIND apartament 2 camere, mobilat. Bălcescu, telefon 619584, sau 623986, după ora 16. (8706)

● VIND tractor Universal 650, preț negociabil. Deva, str. Horea, 134. (8712)

● VIND casă și grădina, Toplița Certejului, nr. 23, vizitabilă zilnic. (8714)

● VIND butelie aragaz. Deva, telefon 611413. (8715)

● CUMPAR calorifere fontă. Orăștie, telefoane 642744, 647225. (8716)

● VIND butelie aragaz, normală și sobă încălzit (lemn, cărbune). Telefon 623201. (8717)

PIERDERI

● PIERDUT fișă evidență, nr. 1056, pentru ajutor șomaj. Se declară nulă. (8703)

OFERTE DE SERVICII

● CAUTĂM femeie îngrijire (la domiciliu) 2 copii, 1—3 ani. Dorobanți, bl. 30, ap. 27, telefon 629753, după ora 16. (8696)

DIVERSE

● CELE mai mari sporuri de recoltă le puteți obține prin administrarea îngrășămintelor odată cu arăturile de toamnă. S.C. Siderurgica S.A. Hunedoara, str. Traian Lalescu, nr. 8, vă oferă la cele mai scăzute prețuri sulfat de amoniu cu 20,7 la sută azot și 24 la sută sulf în formă direct asimilabile de către plante, carbonat de magneziu și calciu, cu 17 la sută oxid de magneziu și 28 la sută oxid de calciu. Sulfatul de amoniu este un excelent îngrășămint pentru cartofi (chiar și pe soluri acide), secară, ovăz, orez, cînepă, varză, rapiță, muștar, țelină, porumb, pașiști naturale. Magneziul este un element indispensabil tuturor plantelor, avînd un rol predominant catalitic. Plante foarte sensibile la lipsa magneziului sint: cartoful, cînepa, porumbul, sorgul, varza, sfecla de zahăr, trifoiul, lucerna, tomatele, ceapa, ridichile. Prețurile sint negociabile. Relații la telefoane 712904, 711462, 716121, interloare: 1130, 2824, 1360 și 1075. (7398)

● CU autorizația 7037/28. V. 1992, emisă de Consiliul Județean Hunedoara, s-a deschis activitatea independentă, reprezentată prin Feher Denes, din Peștișu Mare, nr. 63, avînd ca obiect de activitate alimentația publică, comercializare și preparare produse din carne și produse de patiserie, comercializare mărfuri alimentare. (8688)

● CU autorizația 1672/15.08.1990, eliberată de Prefectura județului Hunedoara, s-a deschis activitatea independentă, reprezentată prin Ilies Ovidiu, din Deva, str. Orhideelor, 8, avînd ca obiect de activitate producerea și desfacerea preparatelor din carne. (8707)

● CU autorizația 2340/22. X. 1990, emisă de Prefectura județului Hunedoara s-a deschis activitatea independentă, reprezentată prin Popovici Ana, din Orăștie, str. T. Vladimirescu, 37, avînd ca obiect de activitate prepararea și desfacerea produselor din carne de capră, oaie și porc. (8708)

COMEMORĂRI

● SOȚIA Didina, fiul Florentin, nora Diana, nepotul Alexandru și familiile Chirilă, Zoța și Giurgiu anunță înmorminirea a 40 zile de la decesul celui mai minunat soț, tată și bunic

NICOLAIE BERBEC.

Parastasul în 17 octombrie, ora 10, la Biserica Popa Șapcă, Hunedoara, Dumnezeu să-l odihnească în pace! (8701)

DIRECȚIA JUDEȚEANĂ HUNEDOARA A AGENTIEI NAȚIONALE PENTRU PRIVATIZARE ȘI DEZVOLTARE A ÎNȚREPRINDERILOR MICI ȘI MIJOCII D E V A

Anunță cetățenii județului care nu și-au ridicat carnetele cu certificate de proprietate, că data limită pînă la care se pot ridica, este de 27 noiembrie 1992.

Potrivit legii, după această dată, persoanele care nu le-au ridicat pierd dreptul de dobîndire a carnetelor cu certificate de proprietate.

Aducem la cunoștința cetățenilor județului că în fiecare localitate funcționează unul sau mai multe centre de distribuție și facem apel la toți cetățenii care nu și-au ridicat carnetele cu certificatele de proprietate, să se prezinte la acestea pentru a le ridica. (1187)

IN ATENȚIA AGENTILOR ECONOMICI

Direcția de Muncă și Protecție Socială Hunedoara — Deva, Oficiul de Forță de Muncă Hunedoara — Deva propune agenților economici din județ (societăți comerciale, regii autonome etc.) colaborarea în vederea calificării șomerilor și a altor persoane, în baza Legii nr. 1/1991 și a H.G.R. 288/1991, la meserii (specialități) specifice ramurilor industriei, construcției (locuințe și drumuri), transporturi, prestări servicii, calculatoare, tehnică publicitară etc.

Colaborarea se va concretiza în ofertă de școlarizare, avînd la bază un deviz (antecalculație) prezentat de agentul economic ce reflectă cheltuielile depuse pentru instruire, suportate de către D.M.P.S. — O.F.M.

Oferta se va face pînă cel tîrziu la data de 30. X. 1992.

Relații suplimentare la: Oficiul Forțe de Muncă, str. 1 Decembrie, nr. 12, telefon 617048 și birourile teritoriale de forță de muncă și șomaj, din localitățile județului. (1188)